

Kyrkomötet
Motion 2012:59
av Carin Åblad Lundström

Strategi för Svenska kyrkans undervisning i alla åldrar

Förslag till kyrkomötesbeslut

1. Kyrkomötet beslutar med anledning av kyrkostyrelsens skrivelse 2012:1 avsnitt 2.4 Stöd till stift och församlingar att uppdra till kyrkostyrelsen att i sitt arbete även bidra med evaluering, aktionsforskning, religionsbeteendevetenskaplig empirisk forskning på individnivå och teologisk forskning.
2. Kyrkomötet beslutar med anledning av kyrkostyrelsens skrivelse 2012:1 avsnitt 2.10 Forskning att uppdra till kyrkostyrelsen att utöver vad som anges även arbeta med religionsbeteendevetenskap.

Motivering

Kyrkostyrelsen skriver att det skett en uttunning av kunskapen om kristen tro över tid (KsSkr 2012:1 s.13). Norska kyrkan har på uppdrag av Norska staten sedan 2003 arbetat systematiskt med ett nationellt reformprogram för åldrarna 0–18 år (*Trusopplaering i ei ny tid Om reform av dåpsopplaeringa i Den norske kyrkja, 2002-2003:7; ... til et åpent liv i tro og tillit Dåpsopplaering i Den norske kirke, 2000:26*). I Norska kyrkans satsning har kunskapen stärkts och erfarenheter av kristen tro ökat eller medvetandegjorts. Deras reform innehåller flera steg. Den inledande fasen var över fem år. Försöks- och utvecklingsperioden avslutades sedan med en omfattande evalueringsprocess. I evalueringsprocessen ingår de vetenskapliga publikationerna: *Kunnskap, opplevelse og tillhorighet Evaluering av forsøksprocessen i Den norske kirkens trosopplaeringsprogram* (2008), *Når tro skal læras – Sju fortellinger om lokal trosupplaering* (2008), *Trosopplaering – i vilken kirke?* (2006–2007).

Andra fasen bygger på första fasen och evalueringen som båda bildat underlag för planen för Trosuppläringsprogrammet.

Forskningschefen vid Svenska kyrkan, Anne-Louise Eriksson, belyser betydelsen av människors uppfattningar, tolkning och kommunikation om det som predikas i kyrkan i boken *Att predika en tradition* (2012). Eriksson diskuterar bland annat förståelse. En utveckling av hennes perspektiv är att undersöka individers förståelse, deras empiriska erfarenheter av mötet med evangeliet och därmed undervisningen i kyrkan.

Varken Erikssons diskussion om förståelse och det norska programmet i sin helhet visar på snabba undervisningsmetoder lämpliga att kopiera in i svenska förhållanden. I stället kan de bredvid varandra belysa betydelsen av systematiskt arbete med olika metoder. Att Svenska kyrkan inspireras av Norska kyrkans reform är bra. Än bättre är att inspireras av deras modell och metod för undervisning: försöksfas, evaluering och plan för trosupplärning. Genom att metodiskt följa Norska kyrkans arbetsmodell och forskningsmetoder kan Svenska kyrkan dessutom

bidra till breddade forskningssamarbeten (KsSkr 2012:1 s. 18) och samtidigt komplettera resultat och erfarenheter från Norska kyrkans reform utifrån svenska förhållanden.

För att säkerställa den goda intentionen med att stärka undervisningen om kristen tro över tid behöver kyrkostyrelsens skrivelse kompletteras i enlighet med motionens förslag. Det är inte tillräckligt med forskning om kyrkans identitet, religionsmöte och religionspedagogik för den prioritering som kyrkostyrelsen föreslår. Kyrkostyrelsens skrivelse saknar evalueringsmomenten som delvis bygger på individers erfarenheter i linje med Norska kyrkans. Aktionsforskning om individers empiriska erfarenheter visar hur människor kan förstå och utvecklas genom att möta evangeliet. En sådan forskning kan även belysa vilken betydelse undervisning om kristen tro har för individer i deras religiösa mognad och för deras existentiella hälsa. I en tid – vår tid – där människor söker individuella religiösa upplevelser är det synnerligen viktigt att Svenska kyrkan och dess forskningsenhet har ansvar för den vetenskapliga evalueringen där bland annat individers erfarenheter av kristen undervisning undersöks med religionsbeteendevetenskapligt forskningsperspektiv.

Uppsala den 23 juni 2012

Carin Åblad Lundström (ÖKA)